

SLOVENSKI

vestnik

GLASILO SLOVENSKE KOROŠKE

LETNIK III.

CELOVRC, V PETEK 2. IV. 1948

ŠTEV. 18. (111)

Maršal Tito o odnosih med Jugoslavijo in Italijo

Jugoslavijo je obiskala skupina industrijskih, kmetijskih in kulturnih delavcev iz Italije. Delegacija se je mudila najprej v Istri, nato pa je potovala v Zagreb in Beograd, kjer jo je sprejel predsednik jugoslovanske vlade maršal Tito, ki je ob tej priliki v svojem pozdravnem govoru dejal:

»Pozdravljam vas, dragi prijatelji, in želim bi slišati vaše vtise iz Istre. Mislim, da ste se mogli prepričati ne samo v Istri, nego na vsej poti do Beograda, da ima italijanski narod v jugoslovanskih narodih svojega prijatelja, ne pa nasprotno, kakor hočejo to nekateri prikazovati. Nova Jugoslavija je zasnovala svojo zunanjo politiko v pogledu odnosov do posameznih sosednjih držav na popolnoma drugih osnovah, kakor je bil to primer v stari Jugoslaviji. Nova Jugoslavija je že dosedaj dokazala, da želi živeti v najboljših odnosih z vsemi sosednimi narodi, vključujoč v to tudi italijanski narod. Zato se mi vsi veselimo, da ste smatrali za primerno, priti osebno v Jugoslavijo, da vidite mali del, kjer živi italijanski narod skupno z našimi narodi, da vidite, kako živi in spoznate, kakšen je pravi odnos do italijanske narodnosti, do italijanske narodne manjšine.

Govorim vam o tem zaradi tega, ker je danes neložljiva takšen, da morajo biti demokratične sile v vsaki državi posebno tesno združene in pobijati vsako propagando vojnih hujskačev, vsako propagando, ki bi podpirala šovinizem v narodih in med narodi. Mi tu v Jugoslaviji spremljamo z velikim zanimanjem napore demokratičnih sil v Italiji, da ustvarijo sebi boljše življenje in onemogočijo tiste reakcionarne sile, ki ogražajo pravice, neodvisnost in svobodo italijanskega naroda.

Evo v zadnjem času, ko ste bili na poti, se je začela neverjetno podla gonja proti Jugoslaviji. Sami pa ste se mogli prepričati, da je laž vse tisto, kar oni pišejo in pripovedujejo o tem, da je bila vsa jugoslovanska meja zasedena z vojsko, ki samo čaka, da vkoraka v Trst,

da je meja načičkana z nekakšnimi V 1, V 2 itd., ki samo čakajo, da izstrele svoje rakete proti Italiji. To je samo volilni trik in poskus, da se neti mržnja italijanskega naroda proti Jugoslaviji, da se zavedejo ljudske množice in oslabi Ljudska fronta v Italiji za časa volitev.

Nov in nenavaden volilni trik je tudi tako imenovana izjava ameriške, francoske in britanske vlade o tem, da je treba Trst izročiti Italiji. Niso pomišljali dati tako izjavo kljub temu, da so poleg Sovjetske zveze, Jugoslavije in Italije tudi sami podpisali mirovno pogodbo, za katero so se sporazumele vse države podpisnice, da predstavlja edini način zagotovitve miru v tem delu Evrope. Uporabili so to zvijačo, upajoč, da bodo na ta način pritisnili na demokratične sile in jim onemogočili, da strnjeno branijo svojo svobodo in neodvisnost in da one, ki so nepoklicani prišli v Italijo, odstranijo iz svoje dežele. Oni zelo dobro vedo, da se mirovne pogodbe ne morejo enostransko menjati čez noč, in bo-

dite prepričani, da ne mislijo iskreno tega, kar govorijo. To je samo zvijača, da bi prevarili italijansko javnost, prevarili italijansko ljudstvo, da bi zmagala reakcija, a ne demokratične sile.

Ko smo mi v času, ko pogodba še ni bila podpisana, ko se je šele sestavljala, poskušali, da na zares demokratičen način rešimo vprašanje Trsta, so oni to a priori odklonili in so bili proti temu. Tudi danes so prav tako proti temu. Vse tisto, kar bi moglo razdvajati italijanski narod od Jugoslavije, lahko rešijo samo demokratične sile Italije in narodov nove Jugoslavije, in to v bodočnosti, ko bo italijanski narod zares gospodar svoje usode, ko bo sam upravljal svojo državo brez vsakega varuštva in vmešavanja od zunaj. Ne torej ameriška mornarica v italijanskih lukah, ne prazni načrti Marshalla itd., temveč svobodna volja italijanskega naroda lahko reši skupno z narodi Jugoslavije vse probleme, ki bi ovirali njihovo mirno sodelovanje.

Demobilizacija - dokaz miroljubnosti SZ

Po sklepu prezidija vrhovnega sovjeta Sovjetske zveze bo v teh dneh končana demobilizacija vseh starejših letnikov, ki so še ostali v sestavi Sovjetske armade. V sklopu Sovjetske armade bosta ostala v glavnem samo še letnika 1926 in 1927.

To je po končani vojni že peta demobilizacija v Sovjetski zvezi. Dve, ki so vključevale vse letnike do 1916 ter visokošolce, so izvedli že leta 1945. Leta 1946 so bili demobilizirani letniki 1916 do 1922, lani pa letniki 1923 do 1924.

Komentator lista »Moscow News« primerja demobilizacijo v Sovjetski zvezi z nedavno Trumanovo zahtevo po uvedbi vojaške obveznosti v ZDA in piše:

»Enostavna primerjava teh dveh dejstev zadostuje, da vidimo, kdo vodi politiko trajnega miru ter prijateljskega sodelovanja med narodi, in kdo kuje ekspanzionistične načrte. Po demobilizaciji starejših letnikov bosta v sovjetski armadi v glavnem dva letnika, 1926 in 1927, to so mladi možje, ki služijo svoj normalni vojaški rok. Ali je mogoče najti boljši dokaz za miroljubne težnje sovjetske države, kot je sestava in odločna redukcija številne moči sovjetskih oboroženih sil?

Nedavni demobilizacijski ukrepi so nadaljni dokaz modre in plemenite zunanje politike ZSSR, ki stremi po zagotovitvi trdnega in trajnega miru med deželami ne glede na nasprotja v gospodarskih sistemih in svetovnih nazorih. Miroljubne namene Sovjetske zveze je jasno razločiti tudi v ostrem zmanjšanju izdatkov za njene oborožene sile. Dočim so pred vojno leta 1940 znašali izdatki za oborožene sile okrog eno tretjino državnega proračuna ZSSR, so bili v letu 1946 omejeni na 23,9 odstotkov in v letu 1947 na 18 odstotkov. Letos kaže delež vojaških izdatkov v proračunu ZSSR nadaljni padec na zgolj 17 odstotkov državnih izdatkov. V primeri z lanskim letom so bile dotacije sovjetske države za oborožene sile znižane za 2,5 milijard rubljev v letošnjem letu.

Kako drastičen kontrast k temu je položaj, ki vlada v ZDA! V letu 1940 so znašali izdatki ZDA za vojsko 1 milijardo dolarjev. V naslednjih proračunskih letih so se vojni izdatki zvišali na 2 milijardi 339 milijonov dolarjev in v letu 1947 so dali 21 milijard dolarjev za armado, mornarico in obalno obrambo. V svojem poročilu »Militarizacija Amerike« izjavlja Narodni svet za pobijanje obvezne vojaške službe, da bo z uvedbo programa splošnega vojaškega vežbanja nad 5 milijonov ljudi stalno pod vojaškim poveljstvom ZDA.

Tudi v Veliki Britaniji, poudarja komentator, so določili za vojno velikanke vsote. Ne glede na veliko pomajkanje delovne sile je imela Britanija ul-

KOROŠKI SLOVENCIS SO EDINI NAROD V EVROPI, KI MORA SE VEDNO ŽIVETI POD GERMANIZATORIČNIM PRITISKOM IN TO KLJUB TEMU, DA SE JE Z OROZJEM V ROKI BORIL PROTI NACIFAŠIZMU!

V zadnjem času, dragi prijatelji, moramo slišati, kako si razni reakcionarji zapadnih velesil prizadevajo, da bi v tem delu Evrope ustvarili žarišče nove napadalnosti, da ustvarijo večni nemir. Toda italijanski narod, — o tem sem globoko prepričan, — želi samo mir in lečenje ran, ki so mu bile zadane v vojni zaradi delovanja protiljudskih režimov Mussolinija in drugih. Še bolj želimo mir ml, ki smo prav posebno izkusili, kaj pomeni vojna, kaj pomeni vojno razdejanje. Narodi Jugoslavije žele z narodom Italije živeti zares v najbolj prijateljskih in najboljših odnosih. Ko se boste vrnili, izročite to sporočilo naših narodov demokratičnim silam in vsemu italijanskemu narodu. Recite jim, da narodi Jugoslavije žele samo mir in naj italijanski narod ne verjame nobeni propagandi, nobenim pripovedkam, nobenim klevetam. Med narodi Jugoslavije in narodom Italije, ki bodo morali večno živeti drug ob drugem, ne more biti nobenih nesporazumov, če bodo oni sami odstranili vse, kar ovira njihovo sodelovanje. Recite jim še to, da bodo narodi Jugoslavije vedno prioritarni reševalci na najbolj prijateljski način vsa vprašanja, ki bi se mogla pojaviti med obema državama in ki bi mogla ovirati njihov pravilni in miren razvoj, v prijateljstvu in sodelovanju med narodi obeh držav. Naša želja je, da ve to ves italijanski narod.

lijon vojakov več pod orožjem lanske leto kot v letu 1939.

Mir in stabilnost se še nista povrnila na svet, je s patosom izjavil Truman v svojem govoru, ki je mrgolel napadov na Sovjetsko zvezo, nadaljuje komentator. Vendar pa življenje zopet in zopet potrjuje, da ni iskati razloga v Sovjetski zvezi, če se mir in stabilnost še nista povrnila na svet, kakor je dejal Truman. Sovjetska zveza ni nikdar ogrožala nikogar in tudi ne bo. V razliko z ZDA ne zateguje ZSSR sveta z mrežo vojaških oporišč, razpostavljenih na razdalji tisoč kilometrov od njenih državnih meja. V razliko z ZDA Sovjetska zveza ne povečuje temveč zmanjšuje število mož pod orožjem. Dočim člani vlade ZDA, ki predstavljajo vojaške in bančne interese, kot je izjavil Wallace, podpirajo vojno histerijo, vlada v ZSSR popolna mirnost. Sovjetsko ljudstvo je povsem zatopljeno v svoje miroljubno konstruktivno delo in uspešno izpolnjuje svoje povojno petletko ter z zaupanjem zre v bodočnost. Znano mu je, da narodi vsi ti dežel ne želijo vojne, da milijoni preprostih ljudi, kakor je izjavil Josip Stalin, čuvajo mir.

Sovjetska država, ki je od vsega začetka pozivala na mir med narodi, že ves čas svojega obstoja neomajno volja la politiko miru in prijateljskega sodelovanja z drugimi deželami. Nadaljnja omejitve številne moči oboroženih sil ZSSR ponovno potrjuje, da bo Sovjetska zveza lojalno vodila to edino pravično in daljnovidno politiko, ki se po vsem sklada z interesi sovjetskega in vsega preprostega ljudstva po vsem svetu.

LJUDSKA FRONTA V ROMUNJI JE ZMAGALA

Rezultati volitev v romunsko ljudsko skupščino so sledeči: Od skupno 8.417.467 volilnih upravičencev jih je glasovalo 7.663.375. Od teh glasov jih je bilo 194.385 neveljavnih. Glasovanja se ni udeležilo devet odstotkov. Demokratična ljudska fronta je dobila 6.958.533 glasov, neodvisni 246.035 glasov, narodno liberalna stranka 214.521 glasov in demokratična kmečka stranka 50.871 glasov.

Grško ljudstvo se bori za svobodo

Radijska postaja Svobodne Grčije je objavila naslednji razglas demokratične vlade Svobodne Grčije na grško ljudstvo ob obletnici upora, ki se je začel 25. marca 1821. za osvoboditev izpod turškega jarma:

»Začasna demokratična vlada Svobodne Grčije pozdravlja grško ljudstvo in njegovo demokratično armado, ki nadaljuje slavni boj junakov iz leta 1821. Zvesto tradicijam svojih prednikov iz leta 1821. se grško ljudstvo tudi sedaj junaško bori za svobodo in samostojnost Grčije. Tudi danes se bori proti tujim zavojevalcem in spet je proti njemu »sveta aliansa« svetovnega imperializma z ameriškim imperializmom na čelu. Tudi danes se bori proti domačim hlapcem in izdajalcem, zato pa so na njegovi strani simpatije vseh demokratičnih narodov. Kakor tedaj, bo zmagalo grško ljudstvo tudi sedaj, ker se bori za pravično stvar — za svobodo, samostojnost in mir. Na razvalinah, ki so jih nakopičili tuji zavojevalci in domači izdajalci, bomo zgradili svobodno, samostojno in srečno Grčijo, s čimer bomo izpolnili prisego naših junakov iz leta 1821.

Vrhovni poveljnik demokratične ar-

made general Markos je izdal ob 127. letnici vstaje v Grčiji naslednji dnevni ukaz:

»Nova angloameriška okupacija ruši in uničuje našo domovino ter je prisilila naš svobodoljubni narod, da je znova zgrabil za orožje ter izpremenil gore in doline, mesta in vasi v velikanstvo taborišče borcev za svobodo, ljudsko demokracijo in neodvisnost. Angloameriški osvajalci in podkupljena monarhofašistična vojska organizirajo pod poveljstvom Američana Van Fleeta novo ofenzivo proti demokratični armadi, ki se je že pričela v Epiru in v nekaterih drugih krajih. Toda nove zmage demokratične armade na Peloponezu in v Epiru ter osvoboditev Xantija, borbe naših borcev nekaj kilometrov pred Atenami ter junaška dejanja naših samostojnih borcev in diverzantskih oddelkov so najboljši odgovor angloameriškim imperialistom, ki skušajo iztrebiti grški narod. Grška demokratična armada, ki nadaljuje z letom 1821 ter dosega uspeh za uspehom, bo osvobodila Grčijo. Pozivam borec in voditelje grške demokratične armade ter vse ljudstvo, naj z vsemi silami udarjajo po sovražniku do končne zmage.

Tako prodajajo in kupujejo kmetje v novi Jugoslaviji

Te dni se je po vsej Jugoslaviji pričelo vezano trgovanje v smislu uredbe, ki jo je izdala vlada FLRJ. Ta uredba ureja prodajo kmetijskih pridelkov po takozvanih vezanih cenah in nudi kmetom pravico do nakupovanja industrijskih izdelkov po nižjih enotnih cenah.

Trgovina po vezanih cenah ima velik pomen za preskrbo delovnega ljudstva na deželi in v mestu in za splošni dvig življenskega standarda. V svojem bistvu je to poseben sistem izmenjave izdelkov in pridelkov med mestom in deželo na podlagi pravičnega vrednostnega razmerja, ki zagotavlja kmetu, da dobi pri enaki količini pridelkov za okrog 12% več industrijskega blaga kakor pred vojno.

Nova vezana trgovina nudi kmetu velike prednosti. Kmet dobi nujno potrebne industrijske izdelke pri svoji zadruzi po nizkih in stalnih cenah, prav tako lahko proda kar svoji zadrugi pridelke po vnaprej določenih cenah. Vezana trgovina poteka brez privatnih posrednikov in prekupčevalcev, ki so vedno špekulirali in živeli na račun delovnega kmeta. Trgovina po vezanih cenah pa tudi omogoči pravilno obdavčenje kmeta, saj ima kmet, ki proda svoje pridelke po vezanih cenah, mnogo nižjo davčno osnovo kakor enak kmet, ki proda iste pridelke na prostem trgu po višjih cenah. Pri nižji davčni osnovi pa je tudi odstotek dohodnine po lestvici manjši.

Pri vezani trgovini velja osnovno načelo, da lahko prodajajo po teh cenah svoje pridelke samo kmetje pridelovalci in kmečke delovne zadruge. Po vezanih cenah pa so upravičeni nakupovati pridelke predvsem kmečke nabavljalne prodajne zadruge ter okrajne zadrugne poslovne zveze, poleg za to določenih državnih odkupnih podjetij. Tudi industrijsko blago lahko po nižjih enotnih cenah kupujejo samo tisti kmetovalci (kmečke delovne zadruge), ki prodajajo državi svoje pridelke po vezanih cenah. Zato je določeno, da prodajajo le kmečke zadruge in njihove poslovne zveze industrijsko blago po nižjih enotnih cenah tistim kmetom, ki predložijo kot potrdilo, da so državi prodali svoje pridelke po vezanih cenah. Izбира industrijskega blaga po nižjih enotnih cenah je tako velika, da si kmetje lahko nabavijo vse potrebščine. Kmet, ki proda svoje pridelke državi, lahko do višine vrednosti prodanih pridelkov prosto izbira in kupuje potrebno industrijsko blago v zadrugi ali trgovini zadrugne poslovne zveze.

Ker je mnogo kmetov, ki pridelujejo pretežno industrijske rastline in imajo za prehrano premalo žita in drugih kmetijskih pridelkov, zato je določeno, da lahko taki kmetje, ki prodajo industrijske rastline po vezanih cenah, nakupijo potrebno žito ali druga živila po nižjih enotnih cenah. V vsakem primeru pa velja načelo, da kmet ne more nakupiti v vezani prodaji več industrijskega blaga ali živil, kakor za svoje potrebe (ne morda za nadaljno prodajo).

SPD »Edinost« priredi v nedeljo, dne 4. aprila 1948 ob 14. uri v Bilčovsu pri odrajen kulturno prireditev z igro »Revček Andrejček«.

Sodelujejo tudi peveci in tamburaši!

MLADINI SLOVENIJE

Mladina Slovenske Koroške je poslala ob mladinskem tednu mladini Slovenije naslednjo brzojavko:

Ob priliki mladinskega tedna vsa mladina Slovenske Koroške borbeno pozdravlja bratsko mladino svobodne domovine.

POZM za Slov. Koroško.

V brzojavki, naslovljeni na Svetovno federacijo demokratične mladine pa pravi:

»Zveza mladine za Slovensko Koroško, ki z vso napredno mladino sveta praznuje mladinski teden z delom in borbo, pošilja Svetovni mladinski federaciji ob tej priliki svoje najiskrenejše in borbeno pozdrave.«

Taka omejitev je razumljiva in upravičena.

Kmetje pridelovalci in kmečke delovne zadruge prejmejo ob prodaji pridelkov po državnih vezanih cenah poleg v denarju tudi posebne bone v enaki vrednosti. Na podlagi teh bonov kmet lahko kupi v zadrugi trgovini industrijske izdelke po nižjih enotnih cenah.

Kmet, ki na podlagi teh bonov kupuje industrijske izdelke, mora v protivrednosti kupljenega blaga po nižji enotni ceni oddati ustrežajoče število bonov. Bone mora seveda oddati le pri

Avstrijski delavci za boljše življenske pogoje

Delavci avstrijske čevljarke industrije so dne 2. marca 1948 sklenili splošno stavko, da bi dosegli novo kolektivno pogodbo in zvišanje plač. Na zborovanju sindikalne zveze so ugotovili, da podjetniki ne bodo priznali upravičenih zahtev delavcev s tem, da ne bodo sklenili nove kolektivne pogodbe, v kateri naj bi bilo določeno sodelovanje obratnih svetov, 44-urni delovni teden in uvedba prostega dne za žene.

Podjetniki tudi ne bodo priznali upravičenih zahtev delavstva po zvišanju plač, kljub temu, da so cene narasle v zadnjem času za 20%.

Delavci so ugotovili, da so s svoje strani napravili vse, da bi v interesu oskrbe prebivalstva preprečili stavko. Producirali so dovolj čevljev, vendar pa je večji del od teh izginil na črni borzi in v inozemstvo. Zato tudi ne nosi delavstvo krivde za mizerni položaj, marveč tovarnarji, katerim so osebni interesi in profiti več, kakor pa interesi ljudstva. Delavstvo zato ne bo popustilo in se borilo tako dolgo proti takemu provokatoričnemu ravnanju industrijalcev, dokler ne bo doseglo priznanja svojih upravičenih zahtev.

Stavki delavcev čevljarke industrije, ki je postala splošna, ker se je razširila na vsa avstrijska podjetja čevljarke industrije, pa so se pridružili tudi delavci drugih industrijskih panog, ki ravnotako zahtevajo zvišanje plač in izboljšanje življenskega standarda delavcev. Tako so obratni sveti v Spittalu, Hüttenbergu, Weissensteinu itd. poslali vsem trem stavkajočim tovarnam čevljarke industrije na Koroškem, tovarni Neuner v Celovcu in tovarnam Jaksche in Eickitz v Wolfsbergu brzojavke, v katerih izražajo solidarnost ter obljublajo podporo v enotni borbi delavstva proti skupnim izkoriščevalcem.

Kljub temu, da so ponekod agenti podjetnikov poizkusili razbiti delavsko enotnost, vztraja delavstvo strnjeno v borbi za svoje pravice in jo bo nadaljevalo do končnega priznanja svojih upravičenih zahtev.

Gradba prosvetnega doma v Žitari vasi

Mladina Slovenske Koroške se je obvezala, da bo svetovni mladinski teden praznovala z udarniškim delom. Prva in največja naloga, ki jo je prevzela, je gradnja prosvetnega doma v Žitari vasi. Po vseh krajih Slovenske Koroške zbira mladina gradbeni material in se pripravlja za delo na gradilišču.

Prvi dan v mladinskem tednu, dne 21. marca 1948, so se zbrali prvi mladinci v Žitari vasi. Zgodaj zjutraj so prihajali oboroženi z lopatami in krampi, pripeljali so se z vozovi iz St. Vida, Mokrija, iz Lovank in drugih krajev. Vsi so bili v delovnih oblekah, iz oči jim je sijalo veselje in navdušenje za delo. Stara mamca, ki jih je srečala, je vprašala: »Kam pa vi tako zgodaj?«

»Naš dom gremo graditi!« so ji veselo odgovorili.

»Tako je prav, če bi mogla, bi še jaz pomagala.« In ponosna na našo mladino je nadaljevala svojo pot.

Ni se še zdanilo, ko so zapeli prvi krampi veselo in mogočno pesem dela. Mnogi izmed graditeljev so bili že na mladinski progi in so že tam z velikim poletom pomagali pri obnovi domovine Jugoslavije. S tem večjim zaletom so zasadili krampe in lopate v domačo ko-

roško zemljo. Drugi tovariši, ki so prišli z vozovi, so odvažali ruševine ter dovažali pesek in kamenje. Že od daleč se je slišalo veselo pokanje z bičem, kadar so pripeljali voz napolnjen s peskom. Nekateri so ga basali kar po 1 kubični meter in tako pospeševali dovažanje gradbenega materiala.

Med pridnim delom pa so se tudi veselo pogovarjali in šalili. Tako je skoraj prehitro minilo predpoldne in prišel je čas za kosilo.

»Ali bomo še enega zapeljali?« je vprašal Jakec.

»Pa ga dajmo, gremo potem na kosilo, nam bo še bolj teknilo!« mu je odgovoril Kristi. Zapeljali so še en voz ruševin in se vrnili s polnim vozom peska.

Tako so delali tudi po kosilu. Sonce je prav močno pripekalo, pot jim je lil po razgretih obrazih. Seveda se je pojavila tudi žeja, posebno tovarišice so bile občutljive in si z dobro vodo lajšale »bolečine«. Pozno v noč so ostali mladi delavci na mestu in tekmovali pri delu. Pri tem pa niso pozabili na petje, še ob deveti uri zvečer so se slišale borbene pesmi »Na juriš« in »Mi partizani«. S pesmijo so odhajali tudi domov, ponosni na uspehe prvega dneva.

Slovenski književniki protestirajo

Proti izjavi varnostne direkcije za Koroško v zvezi z občnim zborom Slovenske prosvetne zveze je »Društvo slovenskih književnikov« priobčilo v jugoslovanskem časopisu odločen protest, v katerem je med drugim rečeno:

»Ukrep varnostne direkcije za Koroško pomeni nadaljevanje germanizatorične politike preganjanja koroških Slovencev. Ta protizakonita izjava varnostne direkcije je po svojem namenu in cilju enakovredna odloku nacističnega režima iz aprila 1941, s katerim je bila Slovenska prosvetna zveza z vsemi podružnicami razpuščena in vse kulturno življenje koroških Slovencev uničeno.«

Varnostna direkcija za Koroško, ki jo vodi polkovnik Stössler, do 7. maja 1945 še polkovnik v hitlerjevski vojski, je izvršni organ imperialistične politike vsestranskega zatiranja koroških Slovencev. Zasleduje popolno uničenje kulturne svobode in enakopravnosti koroških Slovencev in čimprejšnjo germanizacijo; to dokazujejo nešteti poizkusi varnostne direkcije v dobi od maja 1945 do 14. marca 1946, da bi preprečila vzpostavitev Prosvetne zveze, dokazujejo pa tudi brutalni napadi na slovenske izseljence 15. aprila 1946 v Celovcu, protizakoniti razpust Zveze slovenskih izseljencev in številne policijske persekucije proti koroškim Slovincem in njihovim organizacijam.

Izjava varnostne direkcije za Koroško v zvezi z občnim zborom Slovenske pro-

svetne zveze izrača načelno sovražno stališče avstrijskih oblasti proti kulturnim potrebam koroških Slovencev in je surov napad na demokratične pravice in kulturno življenje slovenskega ljudstva na Koroškem.

Koroški Slovenci so edini narod v Evropi, ki mora še vedno živeti pod germanizatoričnim pritiskom in to kljub temu, da so zavezniški narod, ki se je med vojno ob strani zaveznikov z orožjem v roki boril proti nacifašizmu.

Krivični akt varnostne direkcije za Koroško je v bistvu identičen z metodami gestapovske policije; razlika je le v tem, da je varnostna direkcija za izvršitev napada proti osnovnim kulturnim pravicam koroških Slovencev uporabila pomoč peščice domačih protiljudskih elementov — izdajalcev, ki so padli na nivo navadnih policijskih agentov.

Slovenski kulturni delavci obsojamo sovražno stališče varnostne direkcije za Koroško do kulturnega udejstvovanja koroških Slovencev tudi iz razloga, ker se s tem še bolj poglobljajo nasprotstva med sosednimi državami Jugoslavijo in Avstrijo.

Proti opisanemu nasilju in težkim krivicam, prizadejanim koroškim Slovincem, slovenski kulturni delavci najodločneje protestiramo in ugotavljamo, da je svobodno, kulturno življenje koroških Slovencev zagotovljeno edinole s priključitvijo Slovenske Koroške k FLR Jugoslaviji.

V Romuniji je ministrstvo za trgovino in industrijo sklenilo, da se dovoli prosta prodaja vseh kmečkih pridelkov in živine.

Na Svobodnem tržiščem ozemlju je ljudska oblast v jugoslovanski coni izvedla agrarno reformo. Med 1058 poljedelskimi delavci, kolonisti in malimi kmeti, ki so v koperskem okraju dobili zemljo, jih je tri četrtine italijanske narodnosti.

V Budimpešti so bili uspešno zaključeni trgovinski razgovori med Madžarsko in Norveško, ki bosta medsebojno izmenjavale blago v vrednosti pet milijonov norveških kron.

Češkoslovaška vlada je po diplomatski poti zahtevala izročitev vojnega zločinca in voditelja slovaških beguncev dr. Durčanskega, ki se nahaja v Argentini.

Drugi dan je prišla tudi mladina iz Globasnice in se uvrstila med graditelje prosvetnega doma. Tudi oni so prišli z vozovi in orodjem. Več dan je bilo živahno na gradilišču, daleč na okrog se je slišalo petje mladine. Prihodnji dan so se udeležili dela mladinci in mladinke iz Reberce in okolice. Vedno več jih je prihajalo in vedno hitreje je napredovalo delo.

Z istim navdušenjem bo prihajala tudi mladina iz drugih krajev, ki bo z enakim elanom gradila dom za našo ljudsko prosveto. Kakor se je mladina iz St. Vida, Mokrija, Lovank in drugih krajev izkazala pri predpripravah, se bo izkazala tudi mladina vseh drugih krajev in občin širom naše Slovenske Koroške. Prišla bo iz krajev severno in južno od Drave, prihajala bo iz Roža in tudi iz Zilje. Z udarniškim delom bo doprinesla svoj delež k izgradnji prosvetnega doma v Žitari vasi. Odzvali se bodo vsi mladinci in mladinke, ki jih povezuje Zveza mladine za Slovensko Koroško v neločljivo enoto. V skupnem delu in v skupni zabavi bodo postali močni graditelji domovine in neustrašivi borci za svobodo slovenskega naroda na Koroškem.

